

SZÉCSÉNYI HIRLAP

KEZELÉSI, TÁRSADALMI ÉS HÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő:

Dr. Essösy Béla.

Kiadó tulajdonos:

Glattstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.

A lap szellemi részére vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

A földgáz és járulékai.

(Ó) Ákik Nagysármáson a helyszínén megtekintették azt a hatalmas kincset, mely gázalakban illan a földből és hivatta van Erdély aranykorát újra visszavarázsolni, — azok azt mondják, hogy a gázömlés területe és környéke folyton bűdös illatu. Mióta a földgáz körül egy kis kavardás van, kénytelenek vagyunk megállapítani, hogy ez az illat, nemcsak a metángázt rejtő vidéken észlelhető; egy kicsit tovább is. Valóságos komikum és fényesen példázza magyar éhellenességünket és veszekedő virtusunkat, hogy míg Nagysármáson a professor tudós Cholnoki szerint 240 ezer mázsa kőszénnek megfelelő metángáz illan el, tehát egy mesebeli kincs, mellyel egész Erdély az Alföld összes ezután megépítendő ipartelepei volnának elérhető indító erővel, amelytől melegedne és főzhetne nemcsak a főváros népe, de valamennyi az utvonalba eső város, — magyar éhellenességünk elengedi illanni ezt a csodakincset, melyet egy elernyedte ország résznek fellendítője, revellálója lehetne, elengedni illanni, fértéktelenül elkallódnai; ellenben a kincs levegőbe oszlását látva, azon veszekszik, adunk-e a szomszédnak egy-két bögrével; avagy nem adunk egy cseppetnyit se! Mert ezt a magyarok Istene nem az anyaországnak, hanem az elnyomott, az agyonsa-

nyargatott, a semmibe se vett, a partikuláris érdekeket sohasem ápoló Erdélynek adta. Kizárólag Erdélynek és ebből csöveken elvezetni csak annyit is, amennyi egy rostélyos megsütésére elég, nem engednek el az utolsó csepp vérig.

Igazán neveléséges és valósággal szinpadra való. Felvonulnak az anyaország merkantil lovagjai és megütözköznek a zöld asztalnál arumentumokkal, ceruzával és ceruza nélkül az Erdély érdekét védő szűkebb hazafiakkal. Egy kicsit megis haragusznak egymásra, e miatt aztán nem eszik meg a más ebédjét; de e közben — és ez már szomorú dolog — a metángáz Nagysármáson a levegőbe illan s bizony se Magyarország, se a szűkebb haza nem látja ennek hasznát.

Eddig a dolog tréfás jellegű; de következik nagyon komoly változat. Cholnoki egyetemi tanár tudvalevőleg Lóczyval a geologia tudományának európai hírű képviselőjével Kínában is járt, s az ott szerzett tudományos anyag közvételével nagy becsület és tudományos hírnevet szerzett; a nagysármási metángáz mennyiségét tudományos műszerekkel napokig számította, amikor tehát Cholnoki azt mondja, hogy ezen áldott Mezőségen olyan gázkutak furhatók, melyek nemcsak Erdély bármely leendő nagy ipartelepeinek akadály nélkül nyújthatják az indító erőt; hanem felét bátran el lehet vezet-

ni és ennek feléből nemcsak Kolozsvár főzhet, főzhet és világíthat, hanem Budapestig a közbeeső városok is s e mellett a főváros megkapja fele oly olcsón a metángázt, mint amennyibe eddig világítása került: akkor édes Istenem, mi szükség van arra, hogy a kolozsvári tanácsházban már az alapvető beszélgetésen összevesszünk. Nem összevesszünk, hanem a legsürgősebb alkotásra van szükség Minden napért kár, melyet elvesztetünk, melyet az erdélyi nagy kincs lefogására és felhasználására nem értékesítünk. Úgy viseljék magunkat, mint két éhes vándor, aki együtt rován az ország útját, kincsre akad, aztán összevesz azon, hogy melyik emelje fel és hogyan osztozkodjanak rajta? Bizony mondjuk, kész neveltség az egész és azért tölt el keserőséggel, mert egy régi magyar betegségünket, régi nagy sebhelyünket tárja ország-világ elé: éhellenességünket, gyámsalanságunkat.

Ne legyen abban kétség, ne vitázzunk azon, hogy kié a mezőszégi metángáz? Kétségtelenül azé a földé elsősorban, ahol a forrás van. Tehát elsősorban Erdélynek gazdasági fellendítésére kell felhasználni. Hiszen nekünk nemzeti feladatunk a Királyhágón túli magyarságot erősíteni, gazdaságilag emelni. Valóban úgy van! A föld alatt rejtő kincset a gondviselés küldte. De ez a kincs, ha sokat töprengünk, ha éhelleneskedünk,

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája.

Lila.

(Egy elvált férj elbeszélére.)

Irta: Ifj. Száder Gyula.

Akkoriban történt, mikorában Lilával, az én kis feleségemmel — óriási nehézségek között — nyélbeütöttük a kibékülési formális dolgokat, a három napos harag eszerint vége szakadt, mit azután teljesen rendbe hozott egy legújabb divatu óriási női kalap, kibékítettem duzzogó asszonykámát s mindezek örömeire — mert őszintén megvallva örültem neki — még ráadásul kedves nőm indítványára elrándultunk a Vervaldtedti tó mellé pár heti üdülésre.

Már napokat töltöttünk Luzernben s hogy ne csak úgy kettecskén gyönyörködjünk a vidék szépségeiben, úgy rendelkezett a sors — mi valószínű, el sem maradhatott — valami dr. Viesel nevű — állítólag — német orvos, egy csinos, barna fiú velődött hozzánk. Így tehát már hármában csodálhattuk a természet e pazar berendezését, izléses dílőzékét, bájait s rövidesen összebarátkoztunk . . .

Egy ismeretlen „jóakaró” névtelen levélkéje megzavarta nyugalmaimat: „Uram! — szólott a levél — nagyobb vigyázat az asszonykára . . . Ismétlem, nagyobb vigyázat! Óvatosság! . . .”

Nem volt nyugalmaim . . . Agyam zugott. Mikor tündönni kezdtem rajt, nem hihettem, hisz oly jó, oly gyöngéd nőcske alakjában mutatkozott előttem Lila, miszerint még gondolnom sem lehetett hüllenségére . . .

S bár akartam magammal elhíttetni ezt nem nyughattam meg teljesen, mert nem tudtam a célt, az illető „névtelennek” célját, mivel alaptalanul esetleg lett volna képes megzavarni egy békés, nyugodt házasetletet. S ez iszonyu kétkedésbe ejtett, gyanum felébredt . . .

Ha való lenne mégis? — tündöttem . . . A mi „jó barátunk,” ez a jóképű, mutatósnémet orvos esetleg? . . . Nem, ez lehetetlen. Lila jó, Lila ment a büntől, Lila szeret, tudom, úgy éppen úgy, mint annak előtte . . .

Az éjjem megzavarta, nyugton nem hagyott, rém-képek ezrei lepték el agyam, csaknem megbontotta e gondolat, hahogy Lila mégis megcsalhatott . . .

Mit eddig képtelennek, lehetetlennek

véltem, ez akkor már-már természetesnek tűnt fel előttem . . . Hiszen egy piperkőc, egy kellemes megjelenésű ismeretlen férfi oly annyira könnyen forrongáshoz hozhatja a mai nőcskék vérét, elbódíthatja fejét s magához vonzhatja könnyen lobbanékony szívét, hogy ezek végre is tehetetlenül, lefegyverezetten kénytelen-kelletlen hátramegforduljanak „szeretni” merészkednek az ilyeneket . . .

Izzgatottan, álmatlanul, ide-oda vetődtem ágyamban, míg végre egy hirtelen lendüléssel a szőnyegre léptem . . . Agyam zakatolt „Lila . . . Lila . . . hisz ez lehetetlen . . .” Azután visszapillantottam . . . Lila ott feküdt előttem, csendben, nyugodt pihengéssel, elfordulva, úgy tűnt fel, aluszik . . . Hozzá lopódtam . . . Mint arcába tekinték, látom, ébren van . . . Ég kék szemei elgondolkodva meredtek az éjjeli mécses fel-fel lobbanó lángocskájába s oly furán nézett, oly különösen tekintett majd reám, mintha meg sem ismert volna ekkor . . .

Azután lehajoltam hozzá, komor redői elsimultak s halkán szerelmesen susogta:

— Te édes . . . S karja átfúrta nyakam . . . Homloka izzó volt mint a tűz . . .

nem ér reánk nézve semmit. Bezzeg lenne csak az erdélyi mezőség Amerikában! Transzfalgyémántmezőre nem történe olyan sóváran a kincsvágy, mint a hogy a milliomosok itt telepednének s épülnének a metángás gyűjtésére hatalmas vasházak, ezer gyárkémény füstölögne már és ott százezer munkás találna ott keresetet. Mi pedig a zöld asztalnál kedélyesen feleselgetünk egymással azon, hogy de bizony a földgáz lángjánál az anyaországban se nem sütnek, se nem főznek, se nem melegednek.

Gazos vetések.

Volt alkalmam a kasza alá megérett gabonát az országban a nyugati határtól egészen az erdélyi havasokig mindenütt talpon látni. Csekély kivételektől eltekintve mindenütt ugyanaz a szomorú kép tárult elém, hogy a vetések tele vannak üszöggel, parajjal, mindenféle gazzal. Olyan szomorú jelenség ez és viszonyaink között annyira kiható a jövőre, hogy lehetetlen behatóan nem foglalkozni okaival is, de következményeivel is.

A tavalyi őszi szárazság lehetetlenné tette a becsületes földmunkát. A tarlóhántás nálunk még mindig a felső tízezek kiváltsága és a föld népe, amely kisgazdaságokban 18 millió holdat, tehát az összes szántónak nagyobb felét kezeli, még mindég nem akar tudomást venni arról, hogy tarlóhántás nélkül tiszta föld nem lehet. Mert a tarlón hagyott gaz magvait szétszórja a szél és ha azok teljesen beértek, a jövő évre okvetlenül elgazosítják egész környéküket. Őszkor pedig a már beérett gazmag, ha lefordul is a barázdába, kikelt a vetéssel együtt és azt csodálatosan elégtelenítette. Aki tudja, hogy egy liter víz csak három gramm száraz anyag termelésére elegendő, az megértheti, micsoda óriási szükségtelen és fölösleges nedvesség-

fogyasztás foly tisztán a gazoknak terjedése útján. Tulozás nélkül ki lehet mondani, hogy az idén is éppen kétszer akkora megnőhetne a buza, ha a mindenféle gazmag el nem szívna előle a nedvességet. Továbbá az is egészen bizonyos, hogy az ilyen gazok a földnek lápláló sóit is nagy mértékben fogyasztják és így tömérdek növénynevelő anyag kallódik el az ő révékőn. Hozzá még bujábbban nőnek, mint a szelid növények és így azokat valósággal éhezetik, míg maguk tobzódznak a jóbau. Legnagyobb baj pedig az, hogy egy hanyag gazda száz gondosnak a munkáját teszi hiábavalóvá. Mert mihaszna borolom én idejében a tarlót, ha valamelyik szomszéd az ővét hántatlanul hagyja és átalakítja gazok melegágyává. Azokat a nyár melege megérleli, a rajtuk mászkáló jóság magjukat kipergeti, a szél pedig elszórja oda is, ahol gondossággal védekeztek az ilyen esietőség ellen. Maga ez az egy eset mutatja, hogy a földmivelés már természeténél fogva szövetkezésre készülő foglalkozás, mert összetartás és tömörülés nélkül egyik érdeket sem lehet megvédelmezni, ha egyesek kivonják magukat a tisztességes együttműködésből. Éppen ezért vagy felvilágosítás útján kell kérni, hogy minden földműves szövetkezetbe tömörüljön és a közös védekezés szolgálatába önként beálljon; vagy valami törvényes intézkedéssel kell módját ejteni annak, hogy egyesek hanyagságából ne háramuljék kár az ártatlan szomszédokra.

Ennyit a multról. A jövőt illetően az első, amit hangsúlyozni kell, hogy a gabona alapos megtisztítására fordítsanak mindenütt kiváló gondot. Buzánk a mi kevés termelt, nagyon szép és kiváló minőségű. Akik végelemeztek, dicsérik tisztességét és sikertartalmát. Tehát kelendőse nagy lesz mindenütt, ahol finom lisztet keresnek. Azonban a sok belekeveredett gazmag, ha kellőleg ki-

nem tisztítódik, nagyon leszálítja a súlyát és nem engedi, hogy a termék teljes tökéletességében befolyásolja az árakat. Általában nagy bajunk és hibánk, hogy semmi termékünket nem bocsájítjuk válogatottan a piacra, hanem mindent keverve adunk el a saját kárunkra.

A fősulyt azonban már most is a vetőmagra kell fektetni, mert ha ilyen gazos esztendő után nem tudjuk kivinni, hogy lehetőleg kitisztított vetőmag jusson a barázdába, jövőre még gazosabb gabovatermést várhatunk, amitől Isten óvjon bennünket.

Nem ismerem ennél a kérdésnél nagyobb és jelentőségesebbet a mi országunkra nézve. És csodálatos, hogy alig akar valaki is beszélgetni róla. Igazán mindenek fölött szükséges lenne, hogy a téli gazdasági előadásokon országsszerte szóvá tennők ezt a kérdést és elmagyaráznók a kisgazdák ezrei előtt, hogy hiábavaló minden törekvésünk addig, míg egyik kezünkkel lerontjuk, amit a másikkal építünk. Hiszen már az evangéliumban is azt mondja a példabeszéd, hogy az ördög volt az, aki a gazda tiszta vetésére rászórta a konkolyt. Ennélfogva ha öntudatlanul is, de ördögi gonoszság a mások tiszta vetését gondatlanságból, vagy nemtörődömségből gazmaggal megrongálni. Talán az idei keserves tapasztalat is hozzájárul, hogy a termelésnek ezt az alapigazságát fontolóra vegyék, a kiket illet.

H I R E K.

A szécsényi ipartestület. A Szécsényi ipartestület alapszabályait a miniszteri jóváhagyó végzéssel a napokban költék el vármegyénk alispáni hivatalához, a honnan a járási főszolgabírói hivatalhoz kézbesítés céljából rövid időn belül megérkezik. — Mint

Reggel lett végre . . . Kellemes juliusi reggel . . . Még mindig kételkedve, tanácstalan léptem az erkélyre . . . E füstölve szokott cigarettám, Lila hívására reggelihez ülünk. A nyitott ajtón által egy eltévedt szellőcske vetődött be hozzánk . . . Lila fázósan meg rázkódva vont össze vállain a könnyű selyem lepel, a szellő gyöngéd, lágy érintésére megborzadt . . .

Ó komor, szokatlan komor volt . . . Közönnyel, unottan szűrte el reggelijét, egy szavát sem tudtam venni . . .

Tehát hibás lenne mégis? — gondoltam . . . Vétek terhe nyomja s nincs bátorsága arcomba tekinteni? Ez a modor, ez a viselkedés . . . ?

— Kérlek! — szóllott kérdésemre — semmi az egész . . . Nem tudom, de úgy veszem észre, ma terhemre vagy . . .

— De Lila!? — dadogtam lepődötten . . . Ne idegeskedj . . .

Igy még nem beszélt soha . . .

Erélyesen felpattant:

— Nem . . . Ez nem is idegeskedés . . . Igenis nem . . . Terhemre vagy, értetted és punctum . . .

— Kérlek, térj magadhoz Lila . . . Avagy beteg vagy talán? Igen . . . látom orcádnak halványosságát, bár tagadni tudnád, megcáfolja ez . . . Azután akaratlanul is gunyosan

teltem hozzá:

— Hanem a mi „kedves” gardénk, a kis doctor azt hiszem, úgy gondolom, meg fog gyógyítani . . . No nem Lili?

Lila megborzadt arcát lesütötte, egy szót sem szóllott . . .

Remegve, idegesen vonszoltam elő az áru pár sort s elébe tártam . . .

Ijedten nézte a kuszált betűket, — elhalványult . . .

— Tehát mégis? — törtem ki fájdalommal, — kikelve magamból. Mond hát igaz lenne? Tagadd . . . Lila tagadd s elhiszem neked! . . . Hisz ez képtelenség . . .

Válasz nem jött ajakáról . . . Fejét elfordítá, ám láttam, könnyezik . . .

E hallgatása volt az áru . . . Óh ez több volt, ezerszerre több a vallomásnál . . .

Tétován emeltem kezem fejem felé, hogy lesújtson reá a büntető csapás, de erőtlén, gyáván visszahullott . . . Hiszen szerettem még . . . Hanem a következő percben el tudtam háritani, eltaszítani magamtól a könyörgő, bocsánatért esdő karját.

Gyűlölettel néztem könnyes arcát, firkésztem bűnének kulforrását s mint jobban néztem e bűnös arcot, szánni tudtam . . . És csak néztem, egyre néztem ez idegesen meg meg rándult testet, mit sem láttam magam előtt egy szerencsétlen, eltévelyedettnél.

Óh ez többé nem a feleségem . . . Ez

nem Lila . . . — kiálték s arcom zokogva kezembe temetve, tántorogva az ajtóhoz léptem . . .

Bágyadt, kétségbeesett tekintetem Vervalstedt kékes, nyugodt hajjain pihent meg. Örült gondolatim elkalandozott . . .

Egy utolsó óráját szivszorongva váró kétségbeesése semmi . . . Óh én! Boldognak, dus gazdagnak képzeltem magam Lila szerelmével s most . . . ? Itt van ni . . . Lila nem szeret . . . Lila másé . . . Óh miért vagy másé . . . ?

Csend fia . . . Csittítsd vergődő szived zakatolását s törődj bele a változtathatlanba. Nézz elébe nyugton a jövőnek . . . Nyugodj meg . . . S ha gyötrődnél mégis, úgy légy erős azért, gyujts lángot ott benn kebedben, ébredj, ébredj újra s melengess fel ismét tán' kihült szived . . .

Feledd el azt is, akit nem tudnál lán, feledd és szeresd, ki bájosb talán, s ha arcába nézsz elbódulsz bele s boldog csak ott vagy emez kebeden . . . Szeresd csak őt, csak ezt s hidd vallomásait . . . S ha csalatkoznál mégis — bohó fia — feledd el ezt is s tegyen boldoggá — rövidke időre — álnok szerelmével újra más . . . Mert hisz csak akkor nyugodt egy férfi élete, ha feledni tud s nem ejti kétségbe egy imádott nőcske csalfasága . . . Nehéz feladat, bár könnyű annak ki követni tudja . . .

illetékes helyről értesülünk a kereskedelmi miniszter kimondotta, hogy a szécsényi ipartestület hatáskörébe nemcsak a szécsényben hanem a járásban lakó összes iparosok is tartoznak s. így azoknak a kívánsága, kik ezt már az ipartestület létesítését elhatározó gyűlésen is kívánták, — teljesül. Így immár semmi akadályja sincs annak, hogy a testület a tisztikart választó gyűlést megtarthassa s kívánjuk, hogy az új ipartestület minél szebb eredményt tudjon majd felmutatni iparosaink javára.

Sorozat. A járásunkban 1888—1890-iki években született hadkötelesek sorozása ápr. hó 7. 8 és 9-én lesz megtartva az „oroszlán” vendéglőben.

A első napon, hetedikén sorozás alá alá jönnek a karancssági, megyeri és endrefalusi, a második napon a litkei, busai, szakali, ludányi és nagylóci körjegyzőségekhez a harmadik napon (10-én) a rimóci körjegyzőségekhez tartozó karancskeszai és Szécsény községekben lakó hadkötelesek.

Az országgyűlési képviselő választók névjegyzékének kihirizálása. Az országgyűlési képviselő választók névjegyzékének 1912. évre szóló kihirizálását az összeíró küldöttség városunkban folyó évi április 8-án reggel 9 órakor kezdi meg a városházán. — A jogosultak a névjegyzékbe való felvétel és életkoruk bemondása céljából a jelzett időben személyesen jelentkezhetnek.

Kabaret. Mint értesülünk a szécsényi kaszinó könyvtára javára április hó 8-án kabaret estély lesz. A rendezőség már nagyban buzgálkodik az est sikere érdekében közreműködőkül már több kiváló erőt sikerült megnyerni, úgy, hogy az est nívaoja a legkényesebb izléseket is kifogja elégiteni.

Tisztújítás. A balassagyarmati ügyvédi kamara f. hó 25-én tartotta tisztújító közgyűlését Elnök lett dr. Csermák Ernő orsz. képviselő, helyettes elnök Szilágyi Mór, titkár dr. Kallós János, ügyész dr. Feledi Jenő, pénztáros dr. Grünbaum Aladár.

Visszapillantottam . . .

Lila ott térdelt előttem a szőnyegen . . .
Megtörve, bűnbánólag, félajultan . . . Hozzáléptem s mellé térdeltem . . . Kuszál szőke feét kezem közé véve néztem, egyre néztem azt az arcot, azt a büntelennék ártallannak ismert kedves arcot s mint elmerengve tekintelem arcára tapadt, fel-fel tört kebelemből ujjon a fájdalom s mint egy gyermek — zokogtam . . .

Mire kivirradt, barátunkat nem leltem sehoh . . . ki ekkorra — úgy látszik neszelte a dolgot — kerekét oldott . . .

Egyet kacagtam e bátor fickón s engedtem futni . . .

Hanem a válás elkerülhetetlen volt, mi rövid idő múlva bekövetkezett . . .

Lila elrándult kedves papájához, — úgy vélem — a leghelyesebben tett, én pedig — meggyőződéseim ellenére — egyedül maradtam . . .

Ugy élek bár, mint kit meg sem érintett egy „imádott nőcske csalfasága” ámde azért kötelességemnek érzem gyűlölnöm e kéltőt, ha mást nem is . . .

Gyűlölnöm kell őket . . . Ki eltiprotta, összetörte féltis szobrocskám s ki letépte boldogságom takargató lepelét . . .

Allisztek polgári alkalmazása. Az altisztek érdekében a cs. és kir. 26. számú hadkiegészítő kerületi parancsnokság utján kéri a hatóságokat és nagyközönséget, hogy a kiknek ilyenekre szükségük van, az altisztek polgári (altiszti vagy szolgálai) alkalmazásának megkönnyítése céljából ebbeli szándékukat a katonai hatóságokkal tudatni sziveskedjenek, hogy a jelentkező altiszteket a betöltendő állásokról esetről-esetre értesíthessék. Mivel az ilyen állásokat csak oly altisztek nyerhetik el, kik kötelességüket katonai szolgálati idejük alkalmával minden tekintetben kifogástalanul teljesítették s minden alkalommal derék, szorgalmas és hasznavehelő embereknek bizonyultak, azért a hatóságok és mindazok, kik ilyen altiszteket alkalmazni fognak, derék és megbízható emberekre tesznek szert. Az ily tanusítvánnyal ellátott altisztek minden időben félbeszakíthatják katonai szolgálatukat, eselleg 3 hónapi próbaszolgálatot teljesíthetnek. A személyes bemutatkozás bármikor megtörténhetik. Tanusítványokkal csak oly altisztek láttatnak el, kik hat éven felül kifogástalanul önként szolgáltak.

A „Delta” diadala. Nem a Duna, nem a Nilus déltájáról van szó, hanem egy magyar iparterméről, mely „Delta” néven került forgalomba és most, ébredező tavasszal, aktuális. A „Delta” kerítkezésre alkalmas elsőrendű sodronyfonat. Ezt a „Delta” fonatot egy kiváló, régen elismert hazai cég, Kollerich Pál és fiai gyártják s szállítják. A „Delta” egyetlen szegéllyel ellátott bekerítésre alkalmas anyag, mely kifésztés után teljesen sima, erős; alakját nem változtatja. Azért a legkeresettebb sodronyfonat. Különbözően alkalmas szőlő, gyümölcs és konyhakertek, gazdasági udvarok bekerítésére; legbiztosabb védelem vadkárk ellen. Két nívóságban és 6—6 féle huzalvastagságban kapható különféle szélességeken. Kimerítő ismertetéssel és mintákkal, árjegyzékkel készségesen szolgál: Kollerich Pál és fiai első magyar sodronyszövet, fonat és szitaárugyára, Budapest, IV. Ferenc József rakpart 21.

CSARNOK.

Szécsényben.

Ha sok' vergődésre
Jön egy olyan percem,
Mikor minden bűmat
Egy kissé felejttem,
Akkor sincs nyugalmam,
Akkor is fáj lelkem,
Valami nagy érzés
Akkor is sir bennem.

Ha bánatos ősszel
A bus határt járom,
Ha a hideg télre
Az új tavaszt várom,
Vagy ha forró nyáron
Lombsátor enyhébe
Keresem a nyugtot,
Nem jön a szívembe!

Ha bánatos ősszel
A bus határt járom,
Megakad a szemem
A sárguló fákon;
S hiába igyekszem
Feledni a multat,

Minden a határban
Arra multa mutat!

Ha a szürke poros
Lóczi uton lépek,
Ott is elém jönnek
Azok a bus képek . . .
Templom volt itt hajdan . . .
Ha szólalt harangja,
Egy városka népe
Kezdett az imába.
S hol van most a templom?
Hol a város: Várad? . . .
Erre a felelet
Az a siró bánat! . . .

Visszafelé t'rék
A rimóczi utra,
Ott meg reám mered
Hollókőnek romja.
Királyi pompáját
Sokan megbámulták!
És most? — Moh földi a
Falak barna hátát.

Jerünk tán innen a
Káprás felé vissza,
Hol a szomjas rét az
Ipoly vizét issza.
De amint belépek
Ez ősi városba,
Itt fogad a multak
Egész koszoruja!
Messzire ellátszik
A nagytemplom tornya,
Mintha most is még a
Vidék szeme volna!

Itt a régi kastély,
Mely vár volt egykoron,
Azért néz oly büszkén
A rózsafás parton!
A regényes várkert
Itt terül alatta,
Földje egykor annyi
Magyar véret itta!
Itt is olt is szerte
Foltozott kőtornyok,
Foltozott rosz kőfal,
Eldugott virágok . . .

És ennyi emlékekkel
Egy ember se gondol,
Nem is ér rá látni,
Hisz kenyeret hajszol!! . . .
Nem érnek titeket
Ma már más az ember!
Csak velem beszéltek
Még a régi nyelven.
Nekem elmondjátok
Bánatos estéken,
Hányszor zokogtok a
Mai nemzedéken!
Én tudom csak, hogy ha
Hős éjjelről kelve
Fölvirradtok egy-egy
Ragyogó reggelre,
Nem harmat az, ami
Követeken csillog,
Hanem az a könny, mit
Csendes éjjen sirtok! . . .

Azért nincs nyugalmam,
Mindig fáj a lelkem,
Valami nagy érzés
Veletek sir bennem!

Szerkesztői üzenetek.

P. L. A beküldött verse nekünk olyan mint a csunya gyermek, akit csakis az édes anyja talál szépnek.

Ludány. Megbocsátjuk azt a nagyszerű „novellát” mert megígérte hogy utolsó.

L. T. Verse kissé terjedelmes, máskor rövidebbet kérünk s mait köszönjük.

Bohém. Homora megmértelet és könyvűnek — ér:se rosznak — találatott.

Ostoba. Más az udvarló, más a szerető, azonban úgy véljük tréfálni méltóztatik, s hogy készakarva kérdez tőlünk ilyesmit.

Manóver. A „Nyilt-tér” nem ingyenes rovat, s a benne közlteké a beküldő felelős és csakis oly közleményeket teszünk bele melyek a sajtótörvénybe nem ütköznek.

Tolakodó. Ne folytassa az irás mester-ségét, de ajánljuk Önnek egy háládatosabb pályát, — a könyvkiadásra, ezen pénzt kereshet, míg az előbbivel csak tolakodik és nevetségessé lehet.

Szabadkézből eladó!

Szécsényben Özv. BALOGH FERENCNÉ Kossuth-utcai

háza földje és rétje.

Értekezni lehet: POKORNY ÉS TSA cégnél Szécsényben.

~~~~~

~~~~~

Eladó esetleg bérbeadó!

Szécsényben

a Szt.-háromság téren levő kettős ház.

Bővebb felvilágosítással szolgál:

BREUER LIPÓT tulajdonos.

Egy bolthelyiség

és hozzátartozó lakás, mely a Rákóczi-uton van és Braun Mórné tulajdonát képezi, **bérbeadó!**

Értekezni lehet Ifj. Klein Samu fűszerkereskedőnél Szécsényben.

Eladó bútorok!

kevésbé használt 2 ágy, 2 szekrény 2 éjjeli szekrény, 1 asztal, 4 szék, 1 toalet-tükör plüsdíván és 2 függöny karnizs eladó.

Hol? — megmondja a kiadó hivatal.

Szécsényben a Gózmalom-utczában

egy ház eladó!

Bővebbet: VAMOS EDE tanítónál.

Hirdetések jutányos áron közöltetnek e lapban.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdaja, könyv- és papirkereskedese — M. kir. dohány- és szivarárudaja

Szécsényben.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát író-, rajz-, irodai- és iskolai felszerelésekben. Könyvnyomdai munkák jutányos áron készülnek.

Egy jóházból való ügyes fiú könyvnyomdában tanulóul felvétetik.

Üzlet megnyitás!

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy Szécsényben, az Otsenás-féle házban (Rákóczi-ut 44. szám alatt.)

gazdasági- és varrógép-üzletet nyitottam.

Raktárom tartom: az összes gyártmányu gazdasági-gépek és bármily rendszerű varrógépet, melyeket **ugy készpénzért, mint kényelmes részletre is** belehet szerezni.

Becsés partfogásért esedezik mély tisztelettel

Glausiuss Béla, gazdasági- és varrógépkereskedő **Szécsényben.**